

[Larsen-Ledet]

industrivirksomheder. Vi har mange mindre virksomheder, der er dygtige og fleksible i produktionen, men som ikke alene har kræfter til hver for sig at klare markedsføring af nye produkter i relativt begrænsede mængder. Her bør vi på realistisk og jordnær vis være med til at tilskynde til samarbejde, sådan at markedsførings- eller PR-folkene får flere ting i tasken på deres ture rundt i forskellige verdensdele. Flexibiliteten i de mindre virksomheder kombineret med styrken i en fælles markedsføring kan være med til at bryde nye veje for dansk opfindsomhed og danske kvalitetsprodukter.

Regeringen og i al beskedenhed også det radikale venstre har igennem nogle år fået en politik op at stå, som har været med til at forbedre dansk økonomi: halvering af renten, inflationen i bund i forhold til OECD-landene, flere hjul snurrer, flere har arbejde. Men jeg tror også, det er nødvendigt, at vi fortsat accelererer på de områder, vi taler om i dag, hvis vi som folk skal have råd til at leve, som vi gør.

Vi er fra radikal side enige i flaskehalsproblematikken på arbejdsmarkedet. Det er galt, at vi har et misforhold mellem de veluddannede folk, som der er brug for, og dem, der rent faktisk gerne vil i arbejde, men som mangler de fornødne kvalifikationer. Det er vigtigt at følge vore uddannelsessystemer op rundt omkring i landet, så de mest relevante uddannelser får førsteprioritet. Det kan i høj grad blive et betydningsfuldt led i en menneskevenlig, slagkraftig og effektiv industripolitik.

Vi er da også af den opfattelse, at det vil være nødvendigt at udbygge samarbejdet mellem erhvervslivet på den ene side og vores udenrigstjeneste, vore universiteter og de højere læreanstalter på den anden side. Her er det meget vigtigt, at vi får de rette forbindelser op at stå.

Mangfoldighed og foretagsomhed bør være nøgleordene for udviklingen for dansk industri. Og her er det ikke nok, at vi glæder os over udbygningen af bestående industrier, det er lige så vigtigt – ja endnu vigtigere – at vi tænker på at beskæftige os med nye virksomheder. Har vi i det hele taget rimelige etableringsmuligheder? Er det for svært at skaffe risikovillig kapital til iværksættere, iværksættere, som står med ideer, intentioner om en udvikling af hidtil ukendte produkter,

som i masser af tilfælde har underskud de første 2–3 år? Er det ikke, hr. industriminister, rigtigt, at Danmark ligger langt under gennemsnittet i henseende til oprettelse af nye virksomheder i forhold til andre industrilande? Og hvorfor gør vi det? Bør vi ikke fundere mere over dette forhold? Der er vel ingen, der mener, at det er, fordi vi er mere dørse i Danmark, eller at vi er sløvere end de mennesker, som bor i andre industrilande? Kan det være, fordi vi har ret bureaukratiske vilkår, som volder store vanskeligheder for den lille mand, individualisten, opfinderen, som har en strålende idé, som hun eller han går op i og vil omsætte til praktisk produktion, mens det med skemaer og formuleringer og sikkerhedsstillelse og ti forskellige myndighedsinstanser ikke lige er sagen for vedkommende?

Jeg tror, at mange gode frø bl.a. af den grund falder på klippegrund. I støtten, i hjælp til selvhjælp, burde vi også indimellem fra samfundets side kunne løbe en større risiko, end tilfældet er. Vi bør ikke kun interessere os for det kendte og det sikre; meget af det nye, af det utraditionelle, kan blive en del af vores fremtid, som fjerner vort dilemma med arbejdsløshed og handelsbalanceunderskud.

Der må i hvert fald være noget, der er galt, hvis det er rigtigt, at vi i Danmark har færre nystartede virksomheder end andre lande. Jeg tror vitterlig, det var lettere at være en lille iværksætter for 30 år siden, end det er i dag. Hvis det er rigtigt, så er det i hvert fald forkert.

Jeg har i ministerens redegørelse set, at regeringen lægger vægt på at få gennemført en modernisering af pris- og monopolloven. Hvis jeg husker rigtigt, var det ikke de toner, der lød fra regeringen, da vi sidste år fra radikal side rejste ønsket om en modernisering af pris- og monopolloven. Men en sen erkendelse er bedre end ingen, og derfor er vi foreløbig glade for regeringens interesse herfor.

Jeg kan på de radikales vegne sige, at vi ikke her og nu vil afvise, at der skal bruges penge til eksportfremme. Vi vil gerne tale med om anvendelsen; vi vil også gerne tale med om, hvor pengene skal komme fra. Men vi vil på forhånd advare imod at reducere bevillingen til egnsudviklingsloven, som jo er en slags strukturlov, der har til formål at rette op på det skæve Danmark, og det er der